

selitysvoimansa. Demografisista ja sosioekonomisista tekijöistä ainoastaan ikä on lopulta selittävä tekijä. Yli 75-vuotiaat viettävät yli 2,7-kertaisen määrän öitä vapaa-ajan asunnoilla vuodessa verrattuna 18–24 -vuotiaisiin. 45–64 -vuotiaidenkin osalta ero nuoriin aikuisiin on noin 1,7-kertainen. Myös asumistoiiveilla on merkitystä: kun asuinympäristön rauhallisuuden tärkeys vastaajalle kasvaa viisiportaisella asteikolla yhden pykälän, nousee vapaa-ajan asunnoilla vietettyjen öiden määrä hieman alle 14 prosenttia.

Tutkielman varsinaisen kiinnostuksen kohteen, asuinympäristön ominaisuuksien osalta saadaan kiinnostavia tuloksia. Asuinympäristön koettu yleisluonne sekä vakituisen asunnon lähiympäristön rakennustehokkuus eli tiiveys ovat tilastollisesti merkitsevässä yhteydessä vapaa-ajan asunnoilla vietettyjen öiden määrään. Koetun asuinympäristön osalta merkitsevä ero saadaan kaupungin keskustan ja haja-asutusalueen välille. Haja-asutusalueella maaseudulla asuvat viettävät keskimäärin 40 prosenttia vähemmän öitä vapaa-ajan asunnoilla vuodessa kuin ihmiset, jotka kokevat asuvansa kaupungin keskustassa (Kuvio 1). Myös asuinympäristön tiiveys on vahvasti yhteydessä vapaa-ajan asumiseen. Kun vakituisen asunnon lähiympäristön aluetehokkuus, eli rakennusten kerrosala suhteessa alueen pinta-alaan nousee yhdellä yksiköllä esimerkiksi 0,1:stä 1,1:een, kasvaa vapaa-ajan asunnoilla vietettyjen öiden määrä hieman yli 47 prosentilla (Kuvio 2). Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että esimerkiksi Helsingin Arabianrannan kaltaisilla kerrostalovaltaisilla, melko tiiviisti rakennetuilla alueilla (aluetehokkuus 1,2) asuvat viettävät keskimäärin noin 24 yötä vuodessa vapaa-ajan asunnoilla. Väljemmin rakennetuilla, esimerkiksi Helsingin Landbon omaisilla pientaloalueilla (aluetehokkuus 0,1) asuvat puolestaan viettävät vapaa-ajan asunnoilla ennusteen mukaan keskimäärin vain noin 16 yötä.

Vakituisen asuinympäristön ja vapaa-ajan asumisen välillä on selkeä kytkös

Maisterintutkielmani tulokset osoittavat, että vakituinen asuinympäristö ja vapaa-ajan asuminen ovat Suomessa yhteydessä toisiinsa. Vaikka tulokset antavatkin viitteitä siitä, että asuinympäristö vaikuttaisi suoraan vapaa-ajan asumisen määrään, ei tällaista johtopäätöstä yhteyden syy-seuraussuhteesta voida aineistosta tehdä. On nimittäin esimerkiksi mahdollista, että kaupunkimaisessa ja tiiviissä ympäristössä asuminen on valittu täydentämään runsasta vapaa-ajan asumista. Vaikka asuinympäristön ja vapaa-ajan asumisen välisen syy-yhteyden suuntaa ei voidakaan todentaa, lie-

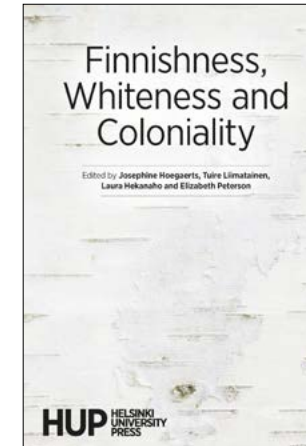
nee todennäköistä, että vakituinen asuinympäristö vaikuttaa vapaa-ajan asumisen määrään enemmän kuin vapaa-ajan asuminen vaikuttaa vakituisen asuinympäristön valintaan.

Joka tapauksessa voidaan todeta, että vakituisen asunnon ympäristö ja vapaa-ajan asuminen ovat kytköksissä toisiinsa, ja asuinympäristöllä on merkitystä yksilön tekemisissä asumiseen ja ajanviettoon liittyvissä ratkaisuissa. Tätä havaintoa ja tutkielman tuloksia voidaan tarkastella edelleen esimerkiksi suhteessa vallitseviin kaupunkisuunnittelun periaatteisiin. Jos tiivis kaupunkirakenne johtaa kasvavaan tarpeeseen viettää aikaa väljemmissä ja rauhallisemmissa ympäristöissä, tiivyyden tuomat hyödyt esimerkiksi ilmastopäästöjen osalta voivat jäädä saavuttamatta. Voidaan myös kysyä, tuottaako kaupunkirakenteen tiivistäminen kasvavissa määrin kokemuksia siitä, ettei vakituisen asuinympäristö vastaa omia toiveita? Mikäli näin on, voi vapaa-ajan asumisen tarjoaman toisenlaisen ympäristön merkitys kasvaa entisestään tulevaisuudessa.

Lue lisää

- Czepkiewicz, Michał, Jukka Heinonen & Juudit Ottelin (2018). Why do urbanites travel more than do others? A review of associations between urban form and long-distance leisure travel. *Environmental Research Letters*, 13(7), 1–29.
- DeCarbon Home (2022). DeCarbon Home -tutkimushankkeen verkkosivut. <https://decarbonhome.fi>
- Grönholm, Nestori (2023). *Vakituisen asuinympäristön ominaisuuksien yhteys vapaa-ajan asuntojen käyttöön Suomessa*. Maisterintutkielma, Helsingin yliopisto. Helsingin yliopiston avoin julkaisuarkisto Helda.
- Lehtonen, Olli, Ossi Kotavaara, Toivo Muilu, Janne Huovari & Hilikka Vihinen (2020). Kausiväestö moninaistaa kuvaa aluerakenteen kehityksestä Suomessa. *Terra*, 132(2), 69–84.
- Strandell, Anna & C. Michael Hall (2015). Impact of the residential environment on second home use in Finland – Testing the compensation hypothesis. *Landscape and Urban Planning*, 133, 12–23.
- Suomen ympäristökeskus & Tilastokeskus (2023). *Yhdyskuntarakenteen seurantarajajärjestelmä (YKR). Rakennukset 2021*. YKR/SYKE ja TK. <https://ckan.ymparisto.fi/dataset/ykr-ruutuaineisto>
- Suomen ympäristökeskus (2018). *CORINE maanpeite 2018*. <https://ckan.ymparisto.fi/dataset/corine-maanpeite-2018>
- Suomen ympäristökeskus (2020). *Kaupunki-maaseutu-luokitus (YKR)*. <https://ckan.ymparisto.fi/dataset/kaupunki-maaseutu-luokitus-ykr>
- Tilastokeskus (2022). *Rakennukset ja kesämökit, Kesämökit alueittain, 1970–2022*. Helsinki: Tilastokeskus.
- Uudenmaan liitto (2022). *Asumisen maankäyttötarpeisiin liittyviä tarkasteluja*.
- Voutilainen, Olli, Kirsi Korhonen, Ulla Ovaska & Hilikka Vihinen (2021). Mökkibarometri 2021. *Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus*, 47/2021. Luonnonvarakeskus.
- Weichhart, Peter (2015). Residential multi-locality: In search of theoretical frameworks. *Tijdschrift Voor Economische En Sociale Geografie*, 106(4), 378–391.

KIRJA-ARVIOT

Hoegaerts, Josephine, Tuire Liimatainen, Laura Hekanaho, and Elizabeth Peterson, editors (2022). *Finnishness, Whiteness and Coloniality*. Helsinki: University of Helsinki Press.

The *Finnishness, Whiteness and Coloniality* article collection is a welcome contribution to furthering understanding about how Finnishness is constructed alongside whiteness (and simultaneously non-whiteness) and how these are informed by colonial structures and mindsets. The collection offers a wide range of concise case studies that clearly show Finnishness, whiteness, and coloniality re/produced in different contexts. Because of this, the book is very effective.

The 12-chapter collection is divided into four sections: "Imaginations of Finnishness", "Doing/Constructing Whiteness in Finland," "Representations of Belonging and Exclusion," and "Imperialism and Colonization." The first section examines how Finnishness is constructed through genetic research and media portrayals of these scientific findings (Aaro Tupasela), photographic bodily portrayals (Heidi Henriikka Mäkelä), and through mythologized histories (Saga

Rosenström & Barbora Ziackova). The second section turns to different ways whiteness and the self are constructed in relation to others. Marja Peltola and Ann Phoenix give insights on ways children in Finnish upper primary school take the centrality of whiteness for granted, Riikka Taavetti shows how the self is framed in contrast to "foreign" "others" in Finnish sexual autobiographies, and Jaanika Kingumets and Markku Sippola examine how Estonians in Finland frame the ethnic and racial position of themselves and others in online platforms.

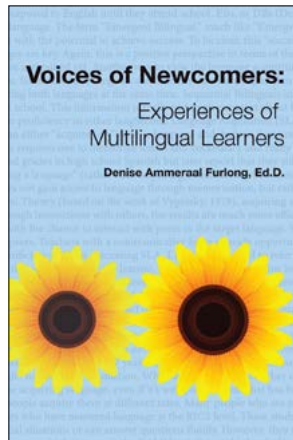
Tuire Liimatainen begins the third section with an analysis of the shifting racial and ethnic "politics of difference and sameness" in contemporary Sweden-Finnish identity politics, as seen through social media. Jasmine Kelekay next provides an insightful look at how Afro-Finnish rappers from East Helsinki create their own representations of the area to "talk back" to stigmatization rooted in classism and racism, followed by Riikka Tuori's interview study of how Jewish identities and experiences change with Finland and Finnishness, and how Finnish Jewishness is understood today. The final section of the book features a thoughtful reflection on the role of English language in Finland, in the context of (clashing) cultural, class, and colonial values (Elizabeth Peterson), a call to recognize the active work and harm of (settler) colonialism in Finland today and how it directly relates to Sámi life (Rauna Kuokkanen), and, finally, a comparative examination of how both Finns and Tatars engaged in the work of building empire and racial hierarchies in the 19th century in order to strengthen their own positions (Ainur Elmgren). The chap-

ters of the book are supported by a solid introduction by the collection's editors, Josephine Hoegaerts, Elizabeth Peterson, Tuire Liimatainen, and Laura Hekanaho, as well as a reflexive afterword by Suvi Keskinen.

The openly accessible collection will surely appeal to a range of audiences. It is clear enough to introduce the themes to readers who have not yet spent much time reflecting on these issues. It is situated sufficiently in current academic literature and theory to be useful for researchers already working with coloniality, whiteness, and ethnic identities. I also see it working well as an undergraduate- or graduate-level university course book – a social sciences or humanities course could quite easily be built around the articles as readings.

Collectively, the contributions well represent the kinds of important and innovative multidisciplinary research currently being conducted on Finnish racial, ethnic, and colonial entanglements. The articles directly yet respectfully draw attention to common assumptions, discourses, and representations that are premised on ethnic and racial hierarchies and colonial mentalities. As such, this book has the potential to make readers think about everyday situations in important new ways.

Samira Saramo
Senior Research Fellow
Migration Institute of Finland

Denise Ammeraal Furlong, EdD (2022). *Voices of Newcomers: Experiences of Multilingual Learners*. EduMatch. 246 p. ISBN: 978-1-953852-53-3.

Voices of Newcomers: Experiences of Multilingual Learners

The Delta Kappa Gamma (DKG) Society International's Educators Book Award Committee, of which I am also a member, chose the winning book for the year 2023: *Voices of Newcomers: Experiences of Multilingual Learners* by EdD Denise Ammeraal Furlong. She also participated in the international DKG conference in Tampere, Finland, in July 2023, where she gave a presentation based on her winning book.

According to the author, this book is meant to be a practical guide to maximising the learning experience that educators provide for Multilingual Learners (MLs), Newcomers and Students with Limited or Interrupted Formal Education (SLIFE). It includes what should be done immediately for those students and how to help them progress, both academically and with language acquisition. Denise Ammeraal Furlong

clearly defines the different terms connected with MLs since they tend to vary greatly.

Within the school setting, students are so-called 'Newcomers' if they have only been in a new country for a short amount of time before starting school. It is important to understand that every Newcomer has his/her own story and has his/her own needs. The author points out that no 'one size fits all' strategy exists. Students come from a variety of different backgrounds and situations. She sheds light on, for example, the situation of refugees and unaccompanied minors who can have memories of past traumas that they experienced prior to arriving at a new school. It is also significant to note that the schooling systems and norms in a new country may be quite different from what Newcomers have experienced previously.

Newcomers are sometimes viewed as a burden rather than as an opportunity to be agents of change for the lives of the entire class, as the author points out. No matter where the students begin their studies or come from in the world, their potential has no limits. Translanguaging, i.e. switching between languages, is a valid phase in language acquisition. It is the process of intentionally using words from both the primary and target language in order to express oneself.

Denise Ammeraal Furlong deals with the interesting idea of 'mirrors' versus 'windows'. When a student 'sees' oneself in the literature, that is like a mirror, whereas the student feels more of an outsider looking in (through a window) if the literature does not reflect her or his own culture. At a time when schools are becoming more diverse, it is significant that schools prioritise inclusi-

In the middle, the author of the book, EdD Denise Ammeraal Furlong. Janis Barr in the left and Elli Heikkilä in the right, who are members of the DKG Educators Book Award Committee. The picture is taken at Tampere Hall in the DKG international conference in July 2023.

ve texts that mirror children's life experiences and give them a window into understanding the experiences of others. The author also uses the concept of 'sliding doors', which offer a way to enter into another person's culture through literature and gain an understanding of one another and of different countries and cultures around the world. The more we learn about other cultures, the more we connect with one another.

The book also deals with parental and family perspectives, which is an essential issue as well. For many students' famili-

es, school is the first connection that they make when becoming engaged in their new country, as the author emphasises. Providing an environment in which parents are an integral part of the 'discussion' rather than simply being on the receiving end of information is crucial. The author wrote this book during the COVID-19 pandemic-related school closures, and so it includes one chapter about remote learning challenges.

The author uses rich language, and the book is easy to read. In the beginning of each chapter, she includes reflec-

tion questions, and later on reflection discussions, which enrich the overall content. The richness of the book can especially be found in the ready-to-use resources provided to support educators as they meet the needs of MLs.

Elli Heikkilä
Research Director Emerita
Migration Institute of Finland